

8021. 1764, 8.
IVS VENANDI
CONTRA PRIVATVM
AN SIT PRAESCRIPTIONI
OBNOXIVM

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV

PRAESIDE

D. HENR. GODOFREDO BAVERO

PROF. IVR. PVBL. ET ORDINAR. FACVLT. IVR.

ASSESS. COLL. MINOR. PRINCÍPP. COLLEG.

D. XIV. APRIL. A. C. MDCCLXIV.

IN AVDITORIO ICTORVM

DISPVTANDO INQVIRIT

IOHANNES FRIDERICVS SECVRIVS

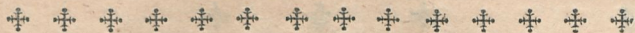
SANGERHVS. THVRING.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA

VENATIO CONTRA PRIVATVM
AN SIT PRAESCRIPTIONI OBNOXIA.

§. I.

Aliena facile videri potest et fere inanis quaestio, Causae decisio
ex Decis. Nouiss. IV.
an ius venandi a ciue contra ciuem possit praescribi. Ipsa enim *Decis. Sax. Nouiss. IV. de ao. 1746.* hoc affirmat, adeoque, de ea re dubitare amplius, non sinit. Neque nostrum est, iurisprudentiam, controuersis per se admodum foecundam, quod ostentandi ingenii causa, non desunt, qui fecisse videantur, magis incertam reddere, vt potius ab isto dubitandi studio vehementer abhorream. Id potius lubentissime concedo, iure nostro Saxonica immobilium praescriptionem, prout in seruitutum aliorumque iurium cadit acquisitionem, aeque minus in quaerendo venandi iure, modo non Principis causa subsit, exulare.

§. II.

Ipsa vero haec Nouissima Decisio IV. secundum legis Vera Decis.
cit. sententia
explanatur.
naturam eo minus in controuersis antea exortis quicquam efficit, quo magis, quid sibi tribui debeat, diserte iubet. Quippe constituit, vt venatio contra priuatum Saxonica longissimi temporis, eademque ex tempore publicatae decisionis inchoanda, praescriptione debeat acquiri. Hac illustratione ipsi legi inserta egregie praecidit Legislator disputationes

tiones super ea re metuendas. Qua videlicet omiffa, facile videri poterat, post publicatam hancece decisionem, venatio contra vicinum per tempus longiffimum exercita legitime quaefita. Neque vero exiftimandus eft, id egiffe hac decisione, Sereniffimus, vt nulla contra priuatum praefcriptione venatio quaefita putaretur, nifi poffeffor eam a publicata lege per tempus longiffimum exercuerit. Vt tantum in poffterum certam de re adhuc dubia iudicandi normam fuppeditaret. Igitur, quoniam haec lex ante hos octo-decim annos lata certe longiffimum tempus praeterlapfum exigit, vt fibi iuris vinculum tribuatur, noffe conducit, quid de controuerfiis super ea re interea temporis exoriendis ftatuendum fit.

§. III.

*Exponitur
natura venationis.*

Nemo ignorat venationis, occupationis quippe fpeciei, Iure Romano naturam, eandemque moribus Germanorum longe planeque diuerfam, et eam quidem, vt eorum iure cenfeatur, quae Principis, potefiate territoriali pollentis, arbitrio vnice relinquuntur, ob eamque rem regalia audiunt. Et, quia nouimus, horum alia fic effe comparata, vt effentia fua nullius, nifi Principis, effe poffint, maiora inde fummo iure dicenda, alia minora, id eft, cum ciuibus, fi ita Principi placuerit, communicanda, in horum cenfum redigendam effe noftram, nemo ibit infitias. Vt videlicet, quantum ad haec iura attinet, regalia folum propterea nomenclentur, quod in priuatorum commercio fine Principis facto non fint, adeoque in fimplicia iura, fiue priuilegia, abeant, quamprimum eorum vfus ciui a Principe fuerit permiffus.

† † †
 fus. Ex quo non inepte quis coniceret, quia omnia iura, opposita praescriptionis longissimi temporis exceptione, effectu destituuntur, l. 3. C. d. Praescr. XXX. vel XL. annor. idem de venatione, quatenus priuatorum arbitrio non exempta sit, quemadmodum de phasianis ex Mand. d. d. 7. April. 1741. colligimus, esse statuendum, nihilque noui cit. Decif. Nouiff. IV. attulisse.

§. IV.

Neque in hunc modum respondere dubitarem, nisi ^{Quaeritur, an} *Ordinat. Prouincial. d. a. 1555. Tit. Daß keiner auf des andern Grund und Boden ic. §. So wollen wir dasselbe ic. ne-* ^{praescriptione, venandi ius ad-} *gotium facesseret. Taceo, ipsam laudatam Decision. Nouiff. IV. quo ipso iis tantum, qui post promulgationem per tempus longissimum quasi in possessione venationis ad alium pertinentis fuerint constituti, ex praescriptione patrocinatorum, alia omnia de ea re statuendi necessitatem imponere. En ipsa Ordinat. Prouinc. verba: Daß ein jeder mit jagen, heßen, und Weidwerck zu treiben auf seinem und seiner Leuthe Eigenthum bleiben, und eines andern Güther damit nicht berühren soll, ungeachtet einiges Fürwendens, daß es anders hergebracht, und im Brauch gehalten ic. Quibus si quis verbis aliam assingere, quam praescriptioni contrariam, assingere velit sententiam, quam equidem fateor mente concipere nullam posse, quae sequuntur Sphi Wo aber solche Irrungen ic. Und soll hinführo omnem dubitationem eximere debent. Scilicet nullam Legislator admittit exceptionem, nisi rem iudicatam et litem super ea pendentem, neglecta omnino, quin reiecta, possessione contraria.*

§. V.

Petit argumentum a consuetudine.

Et quanquam leges ipsae obſeruantia ſibi aduerſa abrogantur, ipſaque haec obſeruantia, modo publica ſit, et per legitimum tempus continuata, ius conſuetudinarium efficiat, hoc tamen in leges contrariam conſuetudinem prohibentes non cadere, in *Differt. ſuper concilianda l. 32. D. d. LL. et l. 2. C. quae ſit long. conſu. reſp. Kettenbeilio* habita probaſſe mihi videor, quae videlicet, ſi verum intelligo, nulli, praeter immemoriam, contrariae cedunt conſuetudini, ne huic quidem conceſſurae, niſi praefumptionem iuſti inuolueret initii. Scilicet lex omnem obligandi vim ex Principis, cuius voluntati obtemperare oportet, iuſſu capiunt, adeoque non poteſt non haec vis, hoc robur, ceſſare atque concidere, ſi contrarium eidem Principi placuerit. Nemo enim, nullius tertii iure quodam concurrente, ſuſcipere obligationem valet, quam non impune ſtatim ruruſus deſerere poſſit. Hinc derogatoria, teſtamento priori adieſta, clauſula, licet diris imprecationibus munita ſit, ac de ſeria teſtatoris voluntate abunde teſtetur, id nunquam, quominus poſtea conſcriptis teſtamenti tabulis ſtare oporteat, operatur. Igitur Princeps, licet vehementius nihil optauerit, quam, vt lex a ſe lata perpetuo ſubſiſtat, et, quae contra ſuſcipiantur, tanquam nulla omni tempore poſſint impugnari, nunquam id efficiet, vt, vel ſibi, vel ſucceſſori eius, contrariam ferendi legem, facultas deeſſe videatur. Quod ſi verum eſt, ſicuti verum eſſe ipſa rei natura docet, omnino debet immemoralis contraria conſuetudo, quae, dum initii memoriam excludit, iuſtisque praefumptionem ex vetuſtate ſua inuoluit, praeciuiae contrariae

tratriae Principis voluntati haberi consentanea. Quibus argumentis permotus non dubito immemoriali consuetudini, abrogandi legem, usum contrarium prohibentem, vim tribuere, praesertim, quod *L. 2. C. quae sit long. consuetud.* longaeuac tantum consuetudini hoc robur denegat.

§. VI.

An idem de acquisitione iuris contra tertium, mediante possessione immemoriali, habendum erit. Quod haud dubius affirmas, rationem interferens, cui facilius, quam Principi, imputari obligationem. Mihi quidem res non adeo expedita videtur. Vt consuetudo legi aduersa vim iuris consequatur, solius Principis interest, qui, dubium non est, quin ciuibus parendi necessitatem statim, atque liberit, remittere valeat, vnde necessario immunitas a lege admitti debet, ex quo Princeps in eam consentire intelligendus est, vsque dum pristinae legi, vel sanctione noua, vel consuetudine pristinum robur restituatur. Iam nostram, age, causam consideremus. Sancit Sereniss. Legislator in *Ordinat. Polit. d. 20. 1555. cit. loc.* Nemini licere fundum alterius venationis ergo ingredi, nisi res iudicata, quae vel iam extet, vel ex lite iam pendente in posterum speranda sit, ipsum defendat, possessione, cuiuscunque demum generis, insuper habita. An igitur immemoriam excepisse facile censendus erit Legislator, qui omnem omnino exulatum abire possessionem iubet. An non videtur potius nullam, nisi ex re iudicata, vel conuentione in continenti liquidam contra fundi dominum probationem admittere voluisse. Nec infitior, videri hanc interpretationem cit. legi admodum consentaneam.

Argumenti a consuetudine petito applicatio.

Ex

*Vera Ordinat.
Polit. d. a. 1555.
sententia ex-
ponitur.*

Ex qua porro necessario consequitur, nec dum recte allegari contra fundi proprietarium, cui ius ex hac sanctione quaesitum est, petitam ab immemoriali possessione exceptionem. Quod si vero haec est immemorialis praescriptio, quae essentia sua initii memoriam, atque adeo contrarii probationem, excludit, quicquid contra BERGER in *Oecon. Iur. L. II. Tit. II. §. 25. not. 1.* WERNHER in *Observatt. Part. IV. Obs. V.* et ab hoc citati disputent: Si deinde veniam, alteri pacto venationem in suo fundo tribuendi, non denegasse existimandus est Serenissimus Legislator, quod nemo affirmaverit: Si denique verum est, in quo omnes consentiunt, immemoriale tempus iusti initii inducere praesumptionem; Non existimo, hoc praescriptionis genus, quo si nullum aliud sufficiat, omnia iura adquiruntur, quodque contra Principem diserte admittit *cit. Nouiss. IV. Decisio* antiquam legem repudiare. Vt potius ita sentiam, ex *Ordinat. Polit. d. ao. 1555.* in controuersis super venatione inter priuatos, nemini contra dominum fundi iudicio possessorio succurri debere, tuendum vero esse, qui, immemoriali possessione probata, ius suum contra soli proprietarium in petitorio euicerit. Et, nisi me fallunt omnia, hanc interpretandi rationem *Mand. El. d. d. 15. Febr. 1676. in Cod. Aug. P. I. p. 358. seq.* obuium verbis: *Also ordnen === daß === dießfallß auf keine Possess erkannt, auch alle Actus, so dargegen angezogen werden möchten, pro clandestinis et turbatiuis, (nicht weniger als in Jagd: und andern in der Landes: Ordnung verbotenen Sachen geschiehet,) schlechterdings geachtet und gehalten werden sollen: egregie commendat.*

Leipzig, Diss., 1764

f
TA 30L

nur 31. Stück bisher verknüpft

VD 18

1764, 8.

807.
IVS VENANDI
CONTRA PRIVATVM
AN SIT PRAESCRPTIONI
OBNOXIVM

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV
PRAESIDE

D. HENR. GODOFREDO BAVERO
PROF. IVR. PVBL. ET ORDINAR. FACVLT. IVR.
ASSESS. COLL. MINOR. PRINCIPP. COLLEG.

D. XIV. APRIL. A. C. MDCCLXIV.

IN AVDITORIO ICTORVM
DISPVTANDO INQVIRIT

IOHANNES FRIDERICVS SECVRIVS
SANGERHVS. THVRING.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA

